23/03/2021

ΜΙΣΙΓΚΑΝ: Η πόλη του “Υψηλάντη” τιμά την Ελληνική Επανάσταση

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Επιμνημόσυνη δέηση μπροστά από την προτομή του Δημήτριου Υψηλάντη στην πόλh “Υψηλάντη” στο Μίσιγκαν των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής τελέστηκε την Κυριακή 21 Μαρτίου στο πλαίσιο της συμπλήρωσης 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης.

Την δέηση τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ντητρόιτ κ. Νικόλαος ενώ παραβρέθηκαν και λιγοστοί ομογενείς.

Η πόλη που πήρε το όνομά της από τον ήρωα της Επανάστασης

Η πόλη «Υψηλάντη» (Ypsilanti), βρίσκεται στο νότιο τμήμα της πολιτείας του Μίσιγκαν στην Αμερική. Το 2000, ο καταγεγραμμένος πληθυσμός της πόλης ήταν 22.362 κάτοικοι. Η γεωγραφική τοποθεσία της πόλης είναι στη διασταύρωση του ποταμού Χάρον και της λεωφόρου Μίσιγκαν.

Η πόλη αρχικά αποτελούσε ένα εμπορικό σημείο που δημιουργήθηκε το 1809 από τον Γκάμπριελ Γκόντφροη. Εναν Γαλλοκαναδό έμπορο γούνας από το Μόντρεαλ. Η

πόλη άρχισε να παίρνει την μόνιμη μορφή της, το **1823** από τον **Τόμας Γούντραφ** στην ανατολική πλευρά του ποταμού Χάρον. Ανήκε στην δικαιοδοσία της πολιτείας του Μίσιγκαν και ονομαζόταν το χωριό του Γούντραφ.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1825, άρχισε να δημιουργείται και να αναπτύσσεται και μια δεύτερη κοινότητα, στη δυτική πλευρά του ποταμού, με την ονομασία «Υψηλάντη», όνομα που πήρε από τον Έλληνα ήρωα της Επανάστασης, στρατηγό Δημήτριο Υψηλάντη.

Το 1829, το χωριό **Γούντραφ** της ανατολικής πλευράς του ποταμού, άλλαξε και αυτό την ονομασία του σε «Υψηλάντη», με αποτέλεσμα οι δύο αυτές κοινότητες να ενωθούν.

Όπως αναφέρεται στην επίσημη ιστοσελίδα της πόλης (www.cityofypsilanti.com), η Ελληνική Επανάσταση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και συγκεκριμένα η δράση του μεγάλου στρατηγού Δημήτριου Υψηλάντη, για την ελευθερία του έθνους, αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση στον αμερικανικό λαό και ενέπνευσε την αμερικανική πολιτεία του Μίσιγκαν να αποδώσει το συγκεκριμένο όνομα στην πόλη. Επίσης, υπάρχει ταύτιση όπως λένε στους δύο λαούς, αφού τους θυμίζει και τον δικό τους αγώνα για την ανεξαρτησία τους από την Μ. Βρετανία.

Ποιος ήταν ο Δημήτριος Υψηλάντης

Ο Δημήτριος Υψηλάντης γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1793 και πέθανε στο Ναύπλιο το 1832. Ήταν αδελφός του Αλέξανδρου Υψηλάντη, αρχηγού της Φιλικής Εταιρίας. Έθεσε τέρμα στην Ελληνική Επανάσταση υποχρεώνοντας τους Τούρκους επί του πεδίου της μάχης της Πέτρας να συνθηκολογήσουν.

Έκανε στρατιωτικές σπουδές στη Γαλλία και κατείχε στο Ρωσικό στρατό το βαθμό του λοχαγού. Έλαβε μέρος στους Ναπολεόντιους πολέμους. Μυήθηκε στη Φιλική Εταιρία το 1818.

Συνόδευσε τον Αλέξανδρο Υψηλάντη στην εισβολή του στις παραδουνάβιες ηγεμονίες και αποχώρησε για την Ελλάδα τον Μάρτιο του 1821 αφού έλαβε πληρεξουσιότητα. Κινήθηκε άγνωστος και υπό το ψευδώνυμο του Χαρίτου μέσω

της Αυστρίας φτάνοντας στην Τεργέστη. Εκεί επέβη σε ελληνικό πλοίο μεταφέροντας τρόφιμα, πολεμοφόδια και όπλα, τα οποία άλλα προμηθεύθηκε από συνεισφορές και άλλα από την προσωπική του περιουσία.

Η άφιξη του στην Ύδρα έγινε στις 8 Ιουνίου όπου τον υποδέχτηκαν με πολύ ενθουσιασμό. Από την Ύδρα, ο Δημήτριος Υψηλάντης, άρχισε την οργανωτική του προσπάθεια με κύριο στόχο την δημιουργία τακτικού στρατού και στόλου και την διεξαγωγή του Αγώνα υπό ενιαία και ισχυρή πολιτική και στρατιωτική ηγεσία. Στις 12 Ιουνίου 1821, εξέδωσε την πρώτη προκήρυξη ως «πληρεξούσιος αρχιστράτηγος Πελοποννήσου και άλλων μερών», στην οποία ανέφερε:

Ομογενείς φιλελεύθεροι Έλληνες

Διωρισμένος από τον αρχιστράτηγον του Γένους ημών Αλέξανδρον Υψηλάντην, να έλθω εις την φιλτάτην Ελλάδα, πληρεξούσιος αρχιστράτηγος Πελοποννήσου και των άλλων μερών, έφθασα ήδη θεία δυνάμει εις την νήσον Ύδραν.

Όσοι μεν ελάβατε τα όπλα υπέρ της Ελευθερίας, του Ορθοδόξου ημών Γένους, φιλοτιμηθήτε να φανήτε άξιοι πολεμισταί, δεικνύοντες εις τον κατά του ασεβούς τυράννου πόλεμον, ανδρίαν ακαταμάχητον, ομόνοιαν αδιαίρετον, και εις τους στρατηγούς, ευπείθειαν απαράβατον.

Όσοι δε μέχρι τούδε εμείνατε ακίνητοι, εγέρθητε, αρπάσατε τα όπλα και πανταχόθεν τρέξατε να ελευθερώσητε την πατρίδα σας, και εντός ολίγου να ενωθώμεν όλοι δια να καθυποτάξωμεν εξ ολοκλήρου τον τύραννον του Γένους.

Δεν έλπίζω να ευρεθή κανείς εξ υμών αμέτοχος της προγονικής ανδρίας και ανάξιος του ελληνικού ονόματος εις τον ιερόν τούτον αγώνα, εις τον οποίον και αυτή η αδιαφορία λογίζεται και είναι τωόντι ασυγχώρητον αμάρτημα. Το στάδιον της δόξης ηνοίχθη, φίλοι πατριώται. Ο μη δυνάμενος να εισέλθη, θέλει υποφέρει να μένη έξω και να ονειδίζεται ως νόθος Έλλην; Το τέλος των αγώνων μας είναι η ελευθερία ή ο ένδοξος θάνατος. Αιώνιος δόξα παρά θεώ και ανθρώποις, βραβεία καί προβιβασμοί θέλουν δοθή εις έκαστον αναλόγως της αξιότατος και των ανδραγαθημάτων του μετά την αποκατάστασιν του Έθνους.

Κατά την Α Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου εκλέχθηκε πρόεδρος τού Βουλευτικού (15 Ιανουαρίου 1822), η εξουσία όμως είχε περιέλθει ουσιαστικά στους αντιπάλους του και ο Υψηλάντης κατά την εύστοχη παρατήρηση σύγχρονου ιστορικού «δεν υπήρχε πλέον πολιτικώς». Με αμείωτο εν τούτοις το κύρος του στον χώρο των αγωνιστών και του λαού συνέχισε ασυμβίβαστος τον Αγώνα.

Η πρώτη του πολεμική ενέργεια ήταν η προσπάθεια κατάληψης του Ναυπλίου (4

Δεκεμβρίου 1821), η οποία όμως απέτυχε και το στρατιωτικό σώμα που είχε συγκροτήσει ο Βαλέστ με την συμμετοχή και γερμανών φιλελλήνων αποδεκατίστηκε από τους Τούρκους. Ακολούθως βάδισε κατά του Άργους και αφού το πολιόρκησε στενά πέτυχε την παράδοσή του στις 14 Ιανουαρίου 1822. Στην συνέχεια συμπολέμησε με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη στα Δερβενάκια (26 Ιουλίου 1822) και το Αγιονόρι (28 Ιουλίου 1822) κατά του Δράμαλη.

Μετά την ΒΕθνοσυνέλευση του Άστρους (Απρίλιος 1823), αποκαρδιωμένος από τις έριδες και τις αντεγκλήσεις μεταξύ των επαναστατημένων Ελλήνων αποσύρθηκε από τις πολεμικές επιχειρήσεις και εγκαταστάθηκε στην Τρίπολη ιδιωτεύων.

Μετά την εμφάνιση της απειλής των Αιγυπτίων του Ιμπραήμ Πασά που έθετε σε κίνδυνο την Επανάσταση και με την μεσολάβηση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, Ο Δημήτριος Υψηλάντης επαναδραστηριοποιήθηκε στον Αγώνα και με σώμα 350 ανδρών απέκρουσε τον Ιμπραήμ και τους άριστα εξοπλισμένους Αιγυπτίους στους Μύλους Αργολίδας τον Ιούνιο του 1825.

Με την άφιξη του Ιωάννη Καποδίστρια στην Ελλάδα, ανέλαβε την αρχηγία τού στρατού της Ανατολικής Χέρσου (Στερεάς) Ελλάδος. Ο Δημήτριος Υψηλάντης πραγματοποίησε νικηφόρες επιχειρήσεις στην Βοιωτία τον Οκτώβριο του 1828, εκκαθάρισε την περιοχή από τα υπολείμματα τού τουρκικού στρατού και στις 12 Σεπτεμβρίου 1829 στην Πέτρα της Βοιωτίας διηύθυνε την τελευταία μάχη τού Αγώνα με την περιφανή νίκη των ελληνικών όπλων. Αργότερα εντάχθηκε στο αντικαποδιστριακό στρατόπεδο και μετά την δολοφονία του Κυβερνήτη, ορίστηκε μέλος τής «Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδος» (2 Απριλίου 1832).

Με πληροφορίες από τον Εθνικό Κήρυκα και το Σαν Σήμερα